

Γ΄ΚΛΙΣΗ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Φωνηεντόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα -υς, -εια, -υ:

στο αρσενικό και στο ουδέτερο είναι:

οξύτονα: βαθύς, βαρύς, βραδύς, γλυκός, δασύς, εϋθύς, εϋρύς, ήδύς, θρασύς, όξύς, παχύς, ταχύς, τραχύς, κ.α,

βαρύτονα είναι μόνο το θήλυς, θήλεια, θήλυ και το ήμισυς, ήμισια, ήμισυ (του ήμισιες, της ήμισιας, του ήμισιες)

παρουσιάζονται με δυο θέματα: το ένα σε -υ, από το οποίο σχηματίζονται η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου, και το άλλο σε -ε, από το οποίο σχηματίζονται όλες οι άλλες πτώσεις και των τριών γενών.

συναιρούν το χαρακτήρα -ε- με το ακόλουθο -ε- ή -ι- σε -ει-,

το ήμισυς συναιρεί πολλές φορές και το -ε- με το -α στο τέλος του ουδετέρου και σχηματίζει και δεύτερο τύπο σε -η: τὰ ήμισια και τὰ ήμιση.

την κλητική του ενικού του αρσενικού τη σχηματίζουν χωρίς κατάληξη -ςπ.χ. (ῶ) βαθύ, (ῶ) ταχύ, (ῶ) θήλυ, (ῶ) ήμισυ

την αιτιατική του πληθυντικού τη σχηματίζουν όμοια με την ονομαστικήπ.χ. τούς βαθεῖς, τούς ταχεῖς

ΟΞΥΤΟΝΑ	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	βαθύς	ή	βαθειᾶ	τό	βαθὺ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	βαθέος	τῆς	βαθείας	τοῦ	βαθέος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	βαθεῖ	τῇ	βαθείᾳ	τῷ	βαθεῖ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	βαθὺν	τήν	βαθειᾶν	τό	βαθὺ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	βαθὺ	ῶ	βαθειᾶ	ῶ	βαθὺ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	βαθεῖς	αἱ	βαθειᾶι	τά	βαθέα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	βαθέων	τῶν	βαθειῶν	τῶν	βαθέων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	βαθέσι	ταῖς	βαθείαις	τοῖς	βαθέσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	βαθεῖς	τάς	βαθείας	τά	βαθέα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	βαθεῖς	ῶ	βαθειᾶι	ῶ	βαθέα

Φωνηεντόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα -υς, -εια, -υ:

στο αρσενικό και στο ουδέτερο είναι:

οξύτονα: βαθύς, βαρύς, βραδύς, γλυκός, δασύς, εϋθύς, εϋρύς, ήδύς, θρασύς, όξύς, παχύς, ταχύς, τραχύς, κ.α,

βαρύτονα είναι μόνο το θήλυς, θήλεια, θήλυ και το ήμισυς, ήμισια, ήμισυ (του ήμισιες, της ήμισιας, του ήμισιες)

παρουσιάζονται με δυο θέματα: το ένα σε -υ, από το οποίο σχηματίζονται η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου, και το άλλο σε -ε, από το οποίο σχηματίζονται όλες οι άλλες πτώσεις και των τριών γενών.

συναίρουν το χαρακτήρα -ε- με το ακόλουθο -ε- ή -ι- σε -ει-,

το ήμισυς συναίρει πολλές φορές και το -ε- με το -α στο τέλος του ουδετέρου και σχηματίζει και δεύτερο τύπο σε -η: τὰ ήμισια και τὰ ήμιση.

την κλητική του ενικού του αρσενικού τη σχηματίζουν χωρίς κατάληξη -ς.π.χ. (ῶ) βαθύ, (ῶ) ταχύ, (ῶ) θήλυ, (ῶ) ήμισυ

την αιτιατική του πληθυντικού τη σχηματίζουν όμοια με την ονομαστική.π.χ. τούς βαθεῖς, τούς ταχεῖς

ΠΑΡΟΞΥΤΟΝΑ	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	θήλυς	ή	θήλεια	τό	θήλυ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	θήλεος	τῆς	θηλείας	τοῦ	θήλεος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	θήλει	τῇ	θηλείᾳ	τῷ	θήλει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	θήλυν	τήν	θήλειαν	τό	θήλυ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	θήλυ	ῶ	θήλεια	ῶ	θήλυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	θήλεις	αἱ	θήλεια	τά	θήλεια
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	θηλέων	τῶν	θηλειῶν	τῶν	θηλέων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	θήλεσι	ταῖς	θηλείαις	τοῖς	θήλεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	θήλεις	τάς	θηλείας	τά	θήλεια
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	θήλεις	ῶ	θήλεια	ῶ	θήλεια

Φωνηεντόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα -υς, -εια, -υ:

στο αρσενικό και στο ουδέτερο είναι:

οξύτονα: βαθύς, βαρύς, βραδύς, γλυκός, δασύς, εϋθύς, εϋρύς, ήδύς, θρασύς, όξύς, παχύς, ταχύς, τραχύς, κ.α,

βαρύτονα είναι μόνο το θήλυς, θήλεια, θήλυ και το ήμισυς, ήμισεία, ήμισυ (του ήμισεος, της ήμισείας, του ήμισεος)

παρουσιάζονται με δυο θέματα: το ένα σε -υ, από το οποίο σχηματίζονται η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου, και το άλλο σε -ε, από το οποίο σχηματίζονται όλες οι άλλες πτώσεις και των τριών γενών.

συναίρουν το χαρακτήρα -ε- με το ακόλουθο -ε- ή -ι- σε -ει-,

το ήμισυς συναίρει πολλές φορές και το -ε- με το -α στο τέλος του ουδετέρου και σχηματίζει και δεύτερο τύπο σε -η: τὰ ήμισεα και τὰ ήμιση.

την κλητική του ενικού του αρσενικού τη σχηματίζουν χωρίς κατάληξη -ςπ.χ. (ῶ) βαθύ, (ῶ) ταχύ, (ῶ) θήλυ, (ῶ) ήμισυ

την αιτιατική του πληθυντικού τη σχηματίζουν όμοια με την ονομαστικήπ.χ. τούς βαθεῖς, τούς ταχεῖς

ΠΡΟΠΑΡΟ- ΞΥΤΟΝΑ	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	ήμισυς	ή	ήμισεία	τό	ήμισυ
ΓΕΝΙΚΗ	τουῖ	ήμισεος	τῆς	ήμισείας	τουῖ	ήμισεος
ΔΟΤΙΚΗ	τῶ	ήμισει	τῆ	ήμισεία	τῶ	ήμισει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ήμισυν	τήν	ήμισειαν	τό	ήμισυ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ήμισυ	ῶ	ήμισεία	ῶ	ήμισυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οῖ	ήμισεις	αῖ	ήμισεῖαι	τά	ήμισεα/ήμιση
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ήμισέων	τῶν	ήμισειῶν	τῶν	ήμισέων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ήμισεσι	ταῖς	ήμισείαις	τοῖς	ήμισεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ήμισεις	τάς	ήμισείας	τά	ήμισεα/ήμιση
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ήμισεις	ῶ	ήμισεῖαι	ῶ	ήμισεα/ήμιση

Φωνηεντόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -υς, -υς, -υ (γεν.-υος)

Κατά την γ' κλίση κλίνονται και μερικά σύνθετα δικατάληκτα επίθετα με β' συνθετικό ουσιαστικό φωνηεντόληκτο σε -υς, που λήγουν στην ονομαστική το αρσενικό και το θηλυκό σε -υς και το ουδέτερο σε -υ και σχηματίζουν τη γενική σε -υος ή -εος.

Δικατάληκτα σε -υς, -υ, (γεν.-υος)

Κατά το εὔβοτρυς (= αυτός που έχει αφθονα σταφύλια) κλίνονται: πολύιχθυς, φίλιχθυς, λεύκοφρυς, σύνοφρυς, ἄδακρυς, πολύδακρυς, φιλόδακρυς κ.α.

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	εὔβοτρυς	ἡ	εὔβοτρυς	τό	εὔβοτρυ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	εὐβότρυος	τῆς	εὐβότρυος	τοῦ	εὐβότρυος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	εὐβότρυϊ	τῇ	εὐβότρυϊ	τῷ	εὐβότρυϊ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	εὔβοτρυν	τήν	εὔβοτρυν	τό	εὔβοτρυ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὔβοτρυ	ὦ	εὔβοτρυ	ὦ	εὔβοτρυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	εὐβότρυες	αἱ	εὐβότρυες	τά	εὐβότρυα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	εὐβοτρύων	τῶν	εὐβοτρύων	τῶν	εὐβοτρύων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	εὐβότρυσι	ταῖς	εὐβότρυσι	τοῖς	εὐβότρυσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	εὐβότρυς	τάς	εὐβότρυς	τά	εὐβότρυα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὐβότρυες	ὦ	εὐβότρυες	ὦ	εὐβότρυα

Φωνεντόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -υς, -υς, -υ (γεν.-εος)

Κατά την γ' κλίση κλίνονται και μερικά σύνθετα δικατάληκτα επίθετα με β' συνθετικό ουσιαστικό φωνεντόληκτο σε -υς, που λήγουν στην ονομαστική το αρσενικό και το θηλυκό σε -υς και το ουδέτερο σε -υ και σχηματίζουν τη γενική σε -εος.

Δικατάληκτα σε -υς, -υς, -υ, (γεν. -εος)

Κατά το δίπηχυσ κλίνονται: τρίπηχυσ, τετράπηχυσ κτλ, διπέλεκυς, τριπέλεκυς κτλ

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	<u>ὁ</u>	δίπηχυσ	ἡ	δίπηχυσ	τό	δίπηχυ
ΓΕΝΙΚΗ	<u>τοῦ</u>	διπήχεος	τῆς	διπήχεος	τοῦ	διπήχεος
ΔΟΤΙΚΗ	<u>τῷ</u>	διπήχει	τῇ	διπήχει	τῷ	διπήχει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	<u>τόν</u>	δίπηχυν	τήν	δίπηχυν	τό	δίπηχυ
ΚΛΗΤΙΚΗ	<u>ὦ</u>	δίπηχυ	ὦ	δίπηχυ	ὦ	δίπηχυ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	διπήχεις	αἱ	διπήχεις	τά	διπήχεα και διπήχη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	διπηχέων	τῶν	διπηχέων	τῶν	διπηχέων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	διπήχεσι	ταῖς	διπήχεσι	τοῖς	διπήχεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	διπήχεις	τάς	διπήχεις	τά	διπήχεα και διπήχη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	διπήχεις	ὦ	διπήχεις	ὦ	διπήχεα και διπήχη

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -ας,-ασα,-αν:

πᾶς, πᾶσα, πᾶν· ἅπας, ἅπασα, ἅπαν· σύμπας, σύμπασα, σύμπαν· ἀπαξάπας, ἀπαξάπασα, ἀπαξάπαν.

οξύτονο: η κλητική ενικού του αρσενικού σχηματίζεται ὅμοια με την ονομαστική ενικού

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	πᾶς	ἡ	πᾶσα	τό	πᾶν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	παντὸς	τῆς	πάσης	τοῦ	παντὸς
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	παντὶ	τῇ	πάσῃ	τῷ	παντὶ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	πάντα	τήν	πᾶσαν	τό	πᾶν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	πᾶς	ὦ	πᾶσα	ὦ	πᾶν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	πάντες	αἱ	πᾶσαι	τά	πάντα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	πάντων	τῶν	πασῶν	τῶν	πάντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	πᾶσι	ταῖς	πάσαις	τοῖς	πᾶσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	πάντας	τάς	πάσας	τά	πάντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	πάντες	ὦ	πᾶσαι	ὦ	πάντα

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -ας,-ασα,-αν:

πᾶς, πᾶσα, πᾶν· ἅπας, ἅπασα, ἅπαν· σύμπας, σύμπασα, σύμπαν· ἀπαξάπας, ἀπαξάπασα, ἀπαξάπαν.

παροξύτονο: η κλητική ενικού του αρσενικού σχηματίζεται με την προσθήκη –ν στο θέμα

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἅπας	ἡ	ἅπασα	τό	ἅπαν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἅπαντος	τῆς	ἀπάσης	τοῦ	ἅπαντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἅπαντι	τῇ	ἀπάσῃ	τῷ	ἅπαντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἅπαντα	τήν	ἅπασαν	τό	ἅπαν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἅπαν	ὦ	ἅπασα	ὦ	ἅπαν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἅπαντες	αἱ	ἅπασαι	τά	ἅπαντα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἀπάντων	τῶν	ἀπασῶν	τῶν	ἀπάντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἅπασιν	ταῖς	ἀπάσαις	τοῖς	ἅπασιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἅπαντας	τάς	ἀπάσας	τά	ἅπαντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἅπαντες	ὦ	ἅπασαι	ὦ	ἅπαντα

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -ων, -ουσα, -ον:

οξύτονο: η κλητική ενικού του αρσενικού σχηματίζεται όμοια με την ονομαστική ενικού

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἐκὼν	ἡ	ἐκοῦσα	τό	ἐκόν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἐκόντος	τῆς	ἐκούσης	τοῦ	ἐκόντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἐκόντι	τῇ	ἐκούσῃ	τῷ	ἐκόντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἐκόντα	τήν	ἐκοῦσαν	τό	ἐκόν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἐκὼν	ὦ	ἐκοῦσα	ὦ	ἐκόν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἐκόντες	αἱ	ἐκοῦσαι	τά	ἐκόντα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἐκόντων	τῶν	ἐκουσῶν	τῶν	ἐκόντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἐκοῦσιν	ταῖς	ἐκούσαις	τοῖς	ἐκοῦσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἐκόντας	τάς	ἐκούσας	τά	ἐκόντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἐκόντες	ὦ	ἐκοῦσαι	ὦ	ἐκόντα

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -ων, -ουσα, -ον:

παροξύτονο: η κλητική ενικού του αρσενικού σχηματίζεται όμοια με την ονομαστική / αιτιατική / κλητική ενικού του ουδετέρου.

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἄκων	ἡ	ἄκουσα	τό	ἄκον
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἄκοντος	τῆς	ἀκούσης	τοῦ	ἄκοντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἄκοντι	τῇ	ἀκούσῃ	τῷ	ἄκοντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἄκοντα	τήν	ἄκουσαν	τό	ἄκον
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἄκον	ὦ	ἄκουσα	ὦ	ἄκον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἄκοντες	αἱ	ἄκουσαι	τά	ἄκοντα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἀκόντων	τῶν	ἀκουσῶν	τῶν	ἀκόντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἄκουσι	ταῖς	ἀκούσαις	τοῖς	ἄκουσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἄκοντας	τάς	ἀκούσας	τά	ἄκοντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἄκοντες	ὦ	ἄκουσαι	ὦ	ἄκοντα

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -εις,-εσσα,-εν (επίθετα που σημαίνουν πλησμονή): χαρίεις, -εσσα, -εν (= γεμάτος χάρη. χαριτωμένος)
 άστερόεις, ήνεμόεις και άνεμόεις (αυτός που έχει πολύ άνεμο ή γρήγορος όπως ο άνεμος), ιχθυόεις, ύλήεις (γεμάτος δάση), φωνήεις (αυτός που έχει φωνή)
οξύτονο: η κλητική ενικού του αρσενικού σχηματίζεται όμοια με την ονομαστική ενικού

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	χαρίεις	ἡ	χαρίεσσα	τό	χαρίεν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	χαρίεντος	τῆς	χαριέσσης	τοῦ	χαρίεντος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	χαρίεντι	τῇ	χαριέσση	τῷ	χαρίεντι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	χαρίεντα	τήν	χαρίεσσαν	τό	χαρίεν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	χαρίεν	ὦ	χαρίεσσα	ὦ	χαρίεν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	χαρίεντες	αἱ	χαρίεσσαι	τά	χαρίεντα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	χαριέντων	τῶν	χαριεσσῶν	τῶν	χαριέντων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	χαρίεσι	ταῖς	χαριέσσαις	τοῖς	χαρίεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	χαρίεντας	τάς	χαριέσσας	τά	χαρίεντα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	χαρίεντες	ὦ	χαρίεσσαι	ὦ	χαρίεντα

συμφωνόληκτα αφωνόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -εις,-εσσα,-εν (επίθετα που σημαίνουν πλησμονή): χαρίεις, -εσσα, -εν (= γεμάτος χάρη. χαριτωμένος) άστερόεις, ήνεμόεις και άνεμόεις (αυτός που έχει πολύ άνεμο ή γρήγορος όπως ο άνεμος), ιχθυόεις, ύλήεις (γεμάτος δάση), φωνήεις (αυτός που έχει φωνή)

συμφωνόληκτα ενρινόληκτα τριγενή και τρικατάληκτα σε -ας-αινα-αν

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	μέλας	ή	μέλαινα	τό	μέλαν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	μέλανος	τῆς	μελαίνης	τοῦ	μέλανος
ΛΟΤΙΚΗ	τῷ	μέλανι	τῆ	μελαίνη	τῷ	μέλανι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	μέλινα	τήν	μέλιναν	τό	μέλαν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	μέλαν	ὦ	μέλαινα	ὦ	μέλαν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	μέλινες	αἱ	μέλιναι	τά	μέλινα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	μελάνων	τῶν	μελινῶν	τῶν	μελάνων
ΛΟΤΙΚΗ	τοῖς	μέλισιν	ταῖς	μελαίνας	τοῖς	μέλισιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	μέλινας	τάς	μελίνας	τά	μέλινα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	μέλινες	ὦ	μέλιναι	ὦ	μέλινα
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	τάλας	ή	τάλαινα	τό	τάλαν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	τάλανος	τῆς	ταλαίνης	τοῦ	τάλανος
ΛΟΤΙΚΗ	τῷ	τάλανι	τῆ	ταλαίνη	τῷ	τάλανι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	τάλινα	τήν	τάλινα	τό	τάλαν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	τάλαν	ὦ	τάλινα	ὦ	τάλαν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	τάλινες	αἱ	τάλιναι	τά	τάλινα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ταλάνων	τῶν	ταλινῶ	τῶν	ταλάνων
ΛΟΤΙΚΗ	τοῖς	τάλισιν	ταῖς	ταλίνας	τοῖς	τάλισιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	τάλινας	τάς	ταλίνας	τά	τάλινα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	τάλινες	ὦ	τάλιναι	ὦ	τάλινα

συμφωνόληκτα ενρινόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε –ων, –ον, (γεν. –ονος):

ὁ, ἡ κακοδαίμων/ ὁ, ἡ ἀγνώμων/ ὁ, ἡ εὐσχήμων/ ὁ, ἡ μεγαλοπράγμων/ ὁ, ἡ ἐλεήμων/ ὁ, ἡ μνήμων/ ὁ, ἡ ἄφρων/ ὁ, ἡ μεγαλόφρων τὸ κακόδαιμον, τὸ ἄγνωμον/ τὸ εὐσχημον/ τὸ μεγαλόπραγμον/ τὸ ἐλεήμον/ τὸ μνήμον/ τὸ ἄφρον/ τὸ μεγαλόφρον κ.α. Τα δικατάληκτα ενρινόληκτα ἐπίθετα τῆς γ' κλίσης ἔχουν τὴ κλητική τοῦ ἐνικῆ ὅμοια με τὸ ἀρχικὸ θέμα

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	εὐδαίμων	ἡ	εὐδαίμων	τό	εὐδαιμον
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	εὐδαίμονος	τῆς	εὐδαίμονος	τοῦ	εὐδαίμονος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	εὐδαίμονι	τῇ	εὐδαίμονι	τῷ	εὐδαίμονι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	εὐδαίμονα	τήν	εὐδαίμονα	τό	εὐδαιμον
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὐδαιμον	ὦ	εὐδαιμον	ὦ	εὐδαιμον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	εὐδαίμονες	αἱ	εὐδαίμονες	τά	εὐδαίμονα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	εὐδαιμόνων	τῶν	εὐδαιμόνων	τῶν	εὐδαιμόνων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	εὐδαίμοσιν	ταῖς	εὐδαίμοσιν	τοῖς	εὐδαίμοσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	εὐδαίμονας	τάς	εὐδαίμονας	τά	εὐδαίμονα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὐδαίμονες	ὦ	εὐδαίμονες	ὦ	εὐδαίμονα
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	σῶφρων	ἡ	σῶφρων	τό	σῶφρον
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	σῶφρονος	τῆς	σῶφρονος	τοῦ	σῶφρονος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	σῶφρονι	τῇ	σῶφρονι	τῷ	σῶφρονι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	σῶφρονα	τήν	σῶφρονα	τό	σῶφρον
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	σῶφρον	ὦ	σῶφρον	ὦ	σῶφρον
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	σῶφρονες	αἱ	σῶφρονες	τά	σῶφρονα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	σωφρόνων	τῶν	σωφρόνων	τῶν	σωφρόνων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	σῶφροσιν	ταῖς	σῶφροσιν	τοῖς	σῶφροσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	σῶφρονας	τάς	σῶφρονας	τά	σῶφρονα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	σῶφρονες	ὦ	σῶφρονες	ὦ	σῶφρονα

συμφωνόληκτα ενρινόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ην, εν, (γεν. ενος):
 Τα δικατάληκτα ενρινόληκτα επίθετα της γ' κλίσης έχουν τη κλητική του ενικού
 όμοια με το αρχικό θέμα

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἄρρην	ἡ	ἄρρην	τό	ἄρρεν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἄρρενος	τῆς	ἄρρενος	τοῦ	ἄρρενος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἄρρενι	τῇ	ἄρρενι	τῷ	ἄρρενι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἄρρενα	τήν	ἄρρενα	τό	ἄρρεν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἄρρεν	ὦ	ἄρρεν	ὦ	ἄρρεν
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἄρρενες	αἱ	ἄρρενες	τά	ἄρρενα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἄρρένων	τῶν	ἄρρένων	τῶν	ἄρρένων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἄρρεσι	ταῖς	ἄρρεσι	τοῖς	ἄρρεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἄρρενας	τάς	ἄρρενας	τά	ἄρρενα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ἄρρενες	ὦ	ἄρρενες	ὦ	ἄρρενα

συμφωνόληκτα υγρόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ωρ, -ορ (γεν. -ορος): Τα δικατάληκτα υγρόληκτα επίθετα της γ' κλίσης έχουν τη κλητική του ενικού όμοια με το αρχικό θέμα

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἀπάτωρ	ἡ	ἀπάτωρ	τό	ἀπάτορ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἀπάτορος	τῆς	ἀπάτορος	τοῦ	ἀπάτορος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἀπάτορι	τῇ	ἀπάτορι	τῷ	ἀπάτορι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἀπάτορα	τήν	ἀπάτορα	τό	ἀπάτορ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ἀπάτορ	ῶ	ἀπάτορ	ῶ	ἀπάτορ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἀπάτορες	αἱ	ἀπάτορες	τά	ἀπάτορα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἀπατόρων	τῶν	ἀπατόρων	τῶν	ἀπατόρων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἀπάτορσι	ταῖς	ἀπάτορσι	τοῖς	ἀπάτορσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἀπάτορας	τάς	ἀπάτορας	τά	ἀπάτορα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ἀπάτορες	ῶ	ἀπάτορες	ῶ	ἀπάτορα
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἀμήτωρ	ἡ	ἀμήτωρ	τό	ἀμήτορ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ἀμήτορος	τῆς	ἀμήτορος	τοῦ	ἀμήτορος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ἀμήτορι	τῇ	ἀμήτορι	τῷ	ἀμήτορι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ἀμήτορα	τήν	ἀμήτορα	τό	ἀμήτορ
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ἀμήτορ	ῶ	ἀμήτορ	ῶ	ἀμήτορ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ἀμήτορες	αἱ	ἀμήτορες	τά	ἀμήτορα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ἀμητόρων	τῶν	ἀμητόρων	τῶν	ἀμητόρων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ἀμήτορσιν	ταῖς	ἀμήτορσιν	τοῖς	ἀμήτορσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ἀμήτορας	τάς	ἀμήτορας	τά	ἀμήτορα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ἀμήτορες	ῶ	ἀμήτορες	ῶ	ἀμήτορα

συμφωνήκτα υγράληκτα διγενή και μονοκατάληκτα:

Αυτά είναι απλά ή σύνθετα με β' συνθετικό τριτόκλιτο ενρινόληκτο ή υγράληκτο και κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης. Όμοια κλίνονται: ό, ή άχειρ, γεν. άχειρ-ος, δοτ. άχειρ-ι, αιτ. άχειρ-α κτλ, ό, ή μακρόχειρ, γεν. μακρόχειρ-ος, δοτ. μακρόχειρ-ι, αιτ. μακρόχειρ-α κτλ, ό, ή ύψαύχη, γεν. ύψαύχεν-ος, δοτ. ύψαύχεν-ι, αιτ. ύψαύχεν-α κτλ.

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	μάκαρ	ή	μάκαρ	τό	-
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	μάκαρος	τῆς	μάκαρος	τοῦ	-
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	μάκαρι	τῇ	μάκαρι	τῷ	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	μάκαρα	τήν	μάκαρα	τό	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	μάκαρ	ὦ	μάκαρ	ὦ	-
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	μάκαρες	αἱ	μάκαρες	τά	-
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	μακάρων	τῶν	μακάρων	τῶν	-
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	μάκαρσι	ταῖς	μάκαρσι	τοῖς	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	μάκαρας	τάς	μάκαρας	τά	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	μάκαρες	ὦ	μάκαρες	ὦ	-
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	άχειρ	ή	άχειρ	τό	-
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	άχειρος	τῆς	άχειρος	τοῦ	-
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	άχειρι	τῇ	άχειρι	τῷ	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	άχειρα	τήν	άχειρα	τό	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	άχειρ	ὦ	άχειρ	ὦ	-
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	άχειρες	αἱ	άχειρες	τά	-
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	άχείρων	τῶν	άχείρων	τῶν	-
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	άχερσιν	ταῖς	άχερσιν	τοῖς	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	άχειρας	τάς	άχειρας	τά	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	άχειρες	ὦ	άχειρες	ὦ	-

συμφωνόληκτα υγρόληκτα διγενή και μονοκατάληκτα:

Αυτά είναι απλά ή σύνθετα με β' συνθετικό τριτόκλιτο ενρινόληκτο ή υγρόληκτο και κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης. Όμοια κλίνονται: ό, ή άχειρ, γεν. άχειρ-ος, δοτ. άχειρ-ι, αιτ. άχειρ-α κτλ, ό, ή μακρόχειρ, γεν. μακρόχειρ-ος, δοτ. μακρόχειρ-ι, αιτ. μακρόχειρ-α κτλ, ό, ή ύψαύχην, γεν. ύψαύχεν-ος, δοτ. ύψαύχεν-ι, αιτ. ύψαύχεν-α κτλ.

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	ύψαύχην	ή	ύψαύχην	τό	-
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	ύψαύχενος	τῆς	ύψαύχενος	τοῦ	-
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	ύψαύχενι	τῇ	ύψαύχενι	τῷ	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	ύψαύχένα	τήν	ύψαύχένα	τό	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ύψαύχην	ὦ	ύψαύχην	ὦ	-
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	ύψαύχενες	αἱ	ύψαύχενες	τά	-
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	ύψαυχένων	τῶν	ύψαυχένων	τῶν	-
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ύψαύχεσιν	ταῖς	ύψαύχεσιν	τοῖς	-
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	ύψαύχενας	τάς	ύψαύχενας	τά	-
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ύψαύχενες	ὦ	ύψαύχενες	ὦ	-

συμφωνόληκτα οξύτονα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ης, -ης, -ες: άγενής, άκριβής, άσεβής, άσθενής, άμελής, άτυχής, δυστυχής, έπιμελής, εύγενής, εύσεβής, εύτυχής, σαφής, ψευδής,

Τα σιγμόληκτα επίθετα της γ' κλίσης σε -ης, -ες έχουν θέμα σε -εσ-. Στα επίθετα αυτά:

α) η ονομαστική του ενικού του αρσενικού και του θηλυκού γένους σχηματίζεται χωρίς κατάληξη, αλλά το βραχύχρονο φωνήεν -ε- που είναι πριν από το χαρακτήρα εκτείνεται σε -η-. Όλες οι άλλες πτώσεις και των τριων γενών σχηματίζονται από το θέμα -εσ-, αλλά ο χαρακτήρας -σ- ανάμεσα στα δυο φωνήεντα αποβάλλεται, και έτσι τα δυο αυτά φωνήεντα συναιρούνται.

β) η κλητική του ενικού του αρσενικού και του θηλυκού γένους, καθώς και η ονομαστική, η αιτιατική και η κλητική του ενικού του ουδετέρου γένους είναι ίδιες με το θέμα (χωρίς κατάληξη)

π.χ. (ῶ) άληθές, τὸ άληθές, τὸ άληθές, (ῶ) άληθές

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	άληθής	ή	άληθής	τό	άληθές
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	άληθοῦς	τῆς	άληθοῦς	τοῦ	άληθοῦς
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	άληθεῖ	τῇ	άληθεῖ	τῷ	άληθεῖ
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	άληθη	τήν	άληθη	τό	άληθές
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	άληθές	ῶ	άληθές	ῶ	άληθές
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	άληθεῖς	αἱ	άληθεῖς	τά	άληθη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	άληθῶν	τῶν	άληθῶν	τῶν	άληθῶν
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	άληθέσι	ταῖς	άληθέσι	τοῖς	άληθέσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	άληθεῖς	τάς	άληθεῖς	τά	άληθη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	άληθεῖς	ῶ	άληθεῖς	ῶ	άληθη

Τα βαρύτονα σιγμόληκτα επίθετα της γ' κλίσης σε -ης, -ες:

α) αν είναι υπερδισύλλαβα ανεβάζουν τον τόνο στην κλητική του ενικού αριθμού του αρσενικού και του θηλυκού γένους και στην ονομαστική, αιτιατική και κλητική του ενικού αριθμού του ουδετέρου γένους: ὁ, ἡ συνήθης, (ῶ) σύνηθες - τὸ σύνηθες, ὁ, ἡ αὐθάδης, (ῶ) αὐθαδές - τὸ αὐθαδές

*Εξαιρέση αποτελούν ὅσα λήγουν σε -ώδης, -ώλης, -ήρης και κλίνονται κανονικά: π.χ. ὁ, ἡ εὐώδης, (ῶ) εὐῶδες, τὸ εὐῶδες, ὁ, ἡ ἐξώλης, (ῶ) ἐξῶδες, τὸ ἐξῶδες, ὁ, ἡ ποδήρης, (ῶ) ποδῆρες, τὸ ποδῆρες

β) στη γενική του πληθυντικού τονίζονται στην παραλήγουσα αντίθετα με τον κανόνα από αναλογία προς τη γενική του ενικού: τῶν συνήθων (ὅπως τοῦ συνήθους), τῶν πλήρων (ὅπως τοῦ πλήρους), τῶν εὐῶδων (ὅπως τοῦ εὐῶδους)

συμφωνόληκτα βαρύτονα σιγμόληκτα τριγενή δικατάληκτα σε -ήρης: ὁ, ἡ μονήρης, τὸ μονῆρες, ὁ, ἡ ξιφήρης, τὸ ξιφῆρες,

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	πλήρης	ἡ	πλήρης	τό	πλῆρες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	πλήρους	τῆς	πλήρους	τοῦ	πλήρους
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	πλήρει	τῇ	πλήρει	τῷ	πλήρει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	πλήρη	τήν	πλήρη	τό	πλῆρες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	πλῆρες	ῶ	πλῆρες	ῶ	πλῆρες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	πλήρεις	αἱ	πλήρεις	τά	πλήρη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	πλήρων	τῶν	πλήρων	τῶν	πλήρων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	πλήρεσι	ταῖς	πλήρεσι	τοῖς	πλήρεσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	πλήρεις	τάς	πλήρεις	τά	πλήρη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	πλήρεις	ῶ	πλήρεις	ῶ	πλήρη

συμφωνόληκτα βαρύτονα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ώδης: ό, ή δυσώδης, τὸ δυσῶδες, ό, ή εὐώδης, τὸ εὐῶδες

κλίνονται κανονικά: ό, ή εὐώδης, (ῶ) εὐῶδες, τὸ εὐῶδες, ό, ή ἐξώλης, (ῶ) ἐξῶλες, τὸ ἐξῶλες, ό, ή ποδήρης, (ῶ) ποδήρες, τὸ ποδήρες*

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	εὐώδης	ή	εὐώδης	τό	εὐῶδες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	εὐώδους	τῆς	εὐώδους	τοῦ	εὐώδους
ΛΟΤΙΚΗ	τῷ	εὐώδει	τῇ	εὐώδει	τῷ	εὐώδει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	εὐώδη	τήν	εὐώδη	τό	εὐῶδες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	εὐῶδες	ῶ	εὐῶδες	ῶ	εὐῶδες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	εὐῶδεις	αἱ	εὐῶδεις	τά	εὐῶδη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	εὐῶδῶν/εὐῶδων	τῶν	εὐῶδῶν/εὐῶδων	τῶν	εὐῶδῶν / εὐῶδων
ΛΟΤΙΚΗ	τοῖς	εὐῶδεσιν	ταῖς	εὐῶδεσιν	τοῖς	εὐῶδεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	εὐῶδεις	τάς	εὐῶδεις	τά	εὐῶδη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	εὐῶδεις	ῶ	εὐῶδεις	ῶ	εὐῶδη

συμφωνόληκτα βαρύτονα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ώλης: ό, ή έξώλης, τὸ ἐξῶλες (= εντελώς, χαμένος), ό, ή προώλης, τὸ προῶλες (= από πριν χαμένος, άξιος να χαθεί πριν από την ώρα του), ό, ή πανώλης, τὸ πανῶλες (= εντελώς χαμένος και με ενεργητική σημασία: αυτός που καταστρέφει τα πάντα) κ.α κλίνονται κανονικά: ό, ή εὐώδης, (ῶ) εὐῶδες, τὸ εὐῶδες, ό, ή ἐξώλης, (ῶ) ἐξῶλες, τὸ ἐξῶλες, ό, ή ποδήρης, (ῶ) ποδῆρες, τὸ ποδῆρες*

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	πανώλης	ή	πανώλης	τό	πανῶλες
ΓΕΝΙΚΗ	τουῦ	πανώλους	τῆς	πανώλους	τουῦ	πανώλους
ΔΟΤΙΚΗ	τῶ	πανώλει	τῆ	πανώλει	τῶ	πανώλει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	πανώλη	τήν	πανώλη	τό	πανῶλες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	πανῶλες	ῶ	πανῶλες	ῶ	πανῶλες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οί	πανώλεις	αί	πανώλεις	τά	πανώλη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	πανώλων	τῶν	πανώλων	τῶν	πανώλων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	πανώλεσιν	ταῖς	πανώλεσιν	τοῖς	πανώλεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	πανώλεις	τάς	πανώλεις	τά	πανώλη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	πανώλεις	ῶ	πανώλεις	ῶ	πανώλη

συμφωνόληκτα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -ηθης: ό, ή εϋήθης, τὸ εϋήθεις (= αγαθός, απλοϊκός, ανόητος), ό, ή χρηστοήθης, τὸ χρηστόηθεις

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	συνήθης	ή	συνήθης	τό	σύνηθεις
ΓΕΝΙΚΗ	τουῦ	συνήθους	τῆς	συνήθους	τουῦ	συνήθους
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	συνήθει	τῇ	συνήθει	τῷ	συνήθει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	συνήθη	τήν	συνήθη	τό	σύνηθεις
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	σύνηθεις	ὦ	σύνηθεις	ὦ	σύνηθεις
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οί	συνήθεις	αί	συνήθεις	τά	συνήθη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	συνήθων	τῶν	συνήθων	τῶν	συνήθων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	συνήθεσιν	ταῖς	συνήθεσιν	τοῖς	συνήθεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	συνήθεις	τάς	συνήθεις	τά	συνήθη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	συνήθεις	ὦ	συνήθεις	ὦ	συνήθη

**συμφωνόληκτα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα
σε -έθης: ὁ, ἡ εὐμεγέθης, τὸ εὐμέγεθες, ὁ, ἡ παμμεγέθης,
τὸ παμμέγεθες κ.α**

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	εὐμεγέθης	ἡ	εὐμεγέθης	τό	εὐμέγεθες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	εὐμεγέθους	τῆς	εὐμεγέθους	τοῦ	εὐμεγέθους
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	εὐμεγέθει	τῇ	εὐμεγέθει	τῷ	εὐμεγέθει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	εὐμεγέθη	τήν	εὐμεγέθη	τό	εὐμέγεθες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὐμέγεθες	ὦ	εὐμέγεθες	ὦ	εὐμέγεθες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	εὐμεγέθεις	αἱ	εὐμεγέθεις	τά	εὐμεγέθη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	εὐμεγέθων	τῶν	εὐμεγέθων	τῶν	εὐμεγέθων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	εὐμεγέθεσιν	ταῖς	εὐμεγέθεσιν	τοῖς	εὐμεγέθεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	εὐμεγέθεις	τάς	εὐμεγέθεις	τά	εὐμεγέθη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	εὐμεγέθεις	ὦ	εὐμεγέθεις	ὦ	εὐμεγέθη

συμφωνόληκτα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα σε -άντης: ό, ή
άναντης, τὸ ἄναντες (= ανηφορικός), ό, ή κατάντης, τὸ κάταντες (=
κατηφορικός), ό, ή προσάντης, τὸ πρόσαντες (= ανηφορικός, απόκρημνος) κ.α

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	κατάντης	ή	κατάντης	τό	κάταντες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	κατάντους	τῆς	κατάντους	τοῦ	κατάντους
ΛΟΤΙΚΗ	τῷ	κατάντει	τῇ	κατάντει	τῷ	κατάντει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	κατάντη	τήν	κατάντη	τό	κάταντες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	κάταντες	ὦ	κάταντες	ὦ	κάταντες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	κατάντεις	αἱ	κατάντεις	τά	κατάντη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	κατάντων	τῶν	κατάντων	τῶν	κατάντων
ΛΟΤΙΚΗ	τοῖς	κατάντεσιν	ταῖς	κατάντεσιν	τοῖς	κατάντεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	κατάντεις	τάς	κατάντεις	τά	κατάντη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	κατάντεις	ὦ	κατάντεις	ὦ	κατάντη

συμφωνόληκτα σιγμόληκτα τριγενή και δικατάληκτα: ὁ, ἡ αὐθάδης, τὸ αὐθαδες, ὁ, ἡ αὐτάρκης, τὸ αὐταρκες

	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
ΕΝΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	αὐθάδης	ἡ	αὐθάδης	τό	αὐθαδες
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	αὐθάδους	τῆς	αὐθάδους	τοῦ	αὐθάδους
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	αὐθάδει	τῇ	αὐθάδει	τῷ	αὐθάδει
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	αὐθάδη	τήν	αὐθάδη	τό	αὐθαδες
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	αὐθαδες	ὦ	αὐθαδες	ὦ	αὐθαδες
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ						
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	αὐθάδεις	αἱ	αὐθάδεις	τά	αὐθάδη
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	αὐθάδων	τῶν	αὐθάδων	τῶν	αὐθάδων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	αὐθάδεσιν	ταῖς	αὐθάδεσιν	τοῖς	αὐθάδεσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	αὐθάδεις	τάς	αὐθάδεις	τά	αὐθάδη
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	αὐθάδεις	ὦ	αὐθάδεις	ὦ	αὐθάδη

ΣΥΜΦΩΝΟΔΗΚΤΑ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΑ ΤΡΙΓΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΤΑΔΗΚΤΑ

Αυτά είναι σύνθετα με β' συνθετικό ουσιαστικό τριτόκλιτο αφωνόληκτο (χάρις, ἐλπίς, πούς, ὄδους, κ.α) κλίνονται ὅπως το β' συνθετικό τους: Ὅμοια κλίνονται και τα: ἄχαρις, ἄπελις, φέρελις, ἄπους, μονόπους, τρίπους, κτλ.

ΑΡΣΕΝΙΚΑ & ΘΗΛΥΚΑ

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἡ	εὐχαρις	εὐελπις	δίπους	μονόδους
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	τῆς	εὐχάριτος	εὐέλπιδος	δίποδος	μονόδοτος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	τῇ	εὐχάριτι	εὐέλπιδι	δίποδι	μονόδοτι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸν	τὴν	εὐχαριν	εὐελπιν	δίποδα/ δίπουν	μονόδοτα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	εὐχαρι	εὐελπι	δίπου	μονόδου

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	αἱ	εὐχάριτες	εὐέλπιδες	δίποδες	μονόδοτες
ΓΕΝΙΚΗ	των	τῶν	εὐχαρίτων	εὐελπίδων	διπόδων	μονοδότων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ταῖς	εὐχάρισι	εὐέλπισι	δίποσι	μονόδοσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	τάς	εὐχάριτας	εὐέλπιδας	δίποδας	μονόδοτας
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	εὐχάριτες	εὐέλπιδες	δίποδες	μονόδοτες

ΟΥΔΕΤΕΡΑ

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὸ		εὐχαρι	εὐελπι	δίπουν	μονόδουν
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ		εὐχάριτος	εὐέλπιδος	δίποδος	μονόδοτος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ		εὐχάριτι	εὐέλπιδι	δίποδι	μονόδοτι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὸ		εὐχαρι	εὐελπι	δίπουν	μονόδουν
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ		εὐχαρι	εὐελπι	δίπουν	μονόδουν

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	τὰ		εὐχάρिता	εὐέλπιδα	δίποδα	μονόδοτα
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν		εὐχαρίτων	εὐελπίδων	διπόδων	μονοδότων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς		εὐχάρισι	εὐέλπισι	δίποσι	μονόδοσι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τὰ		εὐχάρिता	εὐέλπιδα	δίποδα	μονόδοτα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ		εὐχάρिता	εὐέλπιδα	δίποδα	μονόδοτα

Μερικά αφωνόληκτα επίθετα της γ' κλίσης, απλά ή σύνθετα, είναι διγενή και μονοκατάληκτα. Αυτά κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης: ὁ, ἡ βλάξ-ὄ, ἡ κόλαξ-ὄ, ἡ ἄρπαξ-ὄ, ἡ γαμψῶνυξ-ὄ, ἡ λογάς-ὄ, ἡ μιγάς-ὄ, ἡ φυγάς-ὄ ἡ ἄπαις-ὄ, ἡ πένης-ὄ, ἡ ἡμιθνής-ὄ, ἡ ἀγνώς-ὄ, ἡ φιλόγελως

ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΑ ΜΟΝΟΚΑΤΑΛΗΚΤΑ (ΜΕ ΔΥΟ ΓΕΝΗ)

ΑΡΣΕΝΙΚΑ & ΘΗΛΥΚΑ

ΕΝΙΚΟΣ					
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ὁ	ἡ	ἄρπαξ	γαμψώνυξ	κόλαξ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	τῆς	ἄρπαγος	γαμψώνυχος	κόλακος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	τῇ	ἄρπαγι	γαμψώνυχι	κόλακι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	τήν	ἄρπαγα	γαμψώνυχα	κόλακα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ῶ	ἄρπαξ	γαμψώνυξ	κόλαξ
ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ					
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οἱ	αἱ	ἄρπαγες	γαμψώνυχες	κόλακες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	τῶν	ἄρπάγων	γαμψωνύχων	κολάκων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ταῖς	ἄρπαξιν	γαμψώνυξιν	κόλαξιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	τάς	ἄρπαγας	γαμψώνυχας	κόλακας
ΚΛΗΤΙΚΗ	ῶ	ῶ	ἄρπαγες	γαμψώνυχες	κόλακες

Μερικά αφωνόληκτα επίθετα της γ' κλίσης, απλά ή σύνθετα, είναι διγενή και μονοκατάληκτα. Αυτά κλίνονται όπως τα αντίστοιχα ουσιαστικά της γ' κλίσης: ό, ή βλάξ-ό, ή κόλαξ-ό, ή ἄρπαξ-ό, ή γαμπῶνυξ-ό, ή λογάξ-ό, ή μιγάς-ό, ή φυγάς-ό ή ἄπαις-ό, ή πένης-ό, ή ἡμιθνής-ό, ή ἀγνώξ-ό, ή φιλόγελως

ΣΥΜΦΩΝΟΛΗΚΤΑ ΟΔΟΝΤΙΚΟΛΗΚΤΑ ΜΟΝΟΚΑΤΑΛΗΚΤΑ (ΜΕ ΔΥΟ ΓΕΝΗ): ΑΡΣΕΝΙΚΑ & ΘΗΛΥΚΑ

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	ή	ἡμιθνής	φιλόγελως	ἀγνώξ
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	τῆς	ἡμιθνήτος	φιλογέλωτος / φιλόγελο	ἀγνώτος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	τῇ	ἡμιθνήτι	φιλογέλωτι / φιλόγελο	ἀγνώτι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	τήν	ἡμιθνήτα	φιλογέλωτα / φιλόγελων	ἀγνώτα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	ἡμιθνής	φιλόγελως	ἀγνώξ

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οί	αί	ἡμιθνήτες	φιλογέλωτες / φιλόγελο	ἀγνώτες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	τῶν	ἡμιθνήτων	φιλογέλωτων / φιλόγελων	ἀγνώτων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ταῖς	ἡμιθνήσιν	φιλογέλωσιν / φιλόγελο	ἀγνώσιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	τάς	ἡμιθνήτας	φιλογέλωτας / φιλόγελο	ἀγνώτας
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	ἡμιθνήτες	φιλογέλωτες / φιλόγελο	ἀγνώτες

ΕΝΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	ό	ή	φυγάς	ἄπαις	πένης
ΓΕΝΙΚΗ	τοῦ	τῆς	φυγάδος	ἄπαιδος	πένητος
ΔΟΤΙΚΗ	τῷ	τῇ	φυγάδι	ἄπαιδι	πένητι
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τόν	τήν	φυγάδα	ἄπαιδα	πένητα
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	φυγάς	ἄπαις	πένης

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ	οί	αί	φυγάδες	ἄπαιδες	πένητες
ΓΕΝΙΚΗ	τῶν	τῶν	φυγάδων	ἀπαίδων	πενήτων
ΔΟΤΙΚΗ	τοῖς	ταῖς	φυγάσιν	ἄπαισιν	πένησιν
ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ	τούς	τάς	φυγάδας	ἄπαιδας	πένητας
ΚΛΗΤΙΚΗ	ὦ	ὦ	φυγάδες	ἄπαιδες	πένητες